

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 458/2012-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., K., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 5 Tos 30/2012-212 z 5. júna 2012 a jemu predchádzajúcim postupom a uznesením Okresného súdu Košice II sp. zn. 5 T 138/2011 z 20. apríla 2012 a jemu predchádzajúcim postupom a základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. US 339/2012-18 z 3. júla 2012 a jemu predchádzajúcim postupom a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. augusta 2012 doručená sťažnosť J. B., Košice (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich

základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 5 Tos 30/2012-212 z 5. júna 2012 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“) a jemu predchádzajúcim postupom a uznesením Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 5 T 138/2011 z 20. apríla 2012 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“) a jemu predchádzajúcim postupom a základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením ústavného súdu č. k. IV. ÚS 339/2012-18 z 3. júla 2012 (ďalej len „uznesenie ústavného súdu“) a jemu predchádzajúcim postupom.

Zo sťažnosti vyplýva: «Dňa 18. 6. 2012 a dňa 25. 6. 2012 som podal na Ústavnom súde SR sťažnosť v zmysle Čl. 127 Ústavy SR... na základe uvedených skutočností som navrhol, aby Ústavný súd SR, v zmysle § 57 zák. č. 38/1993 Z. z., vyhovel tejto našej sťažnosti a vo svojom náleze vyslovil nasledovné:

1. Ústavný súd konštatuje, že uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. 5 Tos 30/2012-212 zo dňa 5. 6. 2012, z formálneho hľadiska, čo sa týka výkladu ustanovenia § 32 ods. 6 na jeho prípadnú aplikáciu k ustanoveniu § 32 ods. 1 Trestného poriadku o vylúčení sudcu, je síce akože opodstatnené, ale toto uznesenie, resp. jeho odôvodnenie nie založené na správnom právnom posúdení všetkých skutočností, teda najmä či trestné spisy vedené na Okresnej prokuratúre Košice II pod č. 1 Pv 380/2011 a č. 4 Pv 383/2011 vo veci vznesenia obvinenia voči P. Šimkovej za prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona a vo veci vznesenia obvinenia voči M. Šimkovi za prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o ktoré sťažovateľ spolu s P. B. žiadali prv na Krajskom riaditeľstve PZ v Košiciach, tiež na Okresnom riaditeľstve PZ v Košiciach a tiež na Obvodnom oddelení PZ Košice – sídlisko KVP v Košiciach s negatívnym výsledkom a až potom na Okresnom súde Košice II, aby tento v rámci svojich právomocí si vyžiadal tieto spisy na potreby prípravy obhajoby sťažovateľa a P. B. v súdnom konaní, sú skutočne „bez právnej relevancie“, tak ako to uviedol samosudca na hlavnom pojednávaní dňa 20. 4. 2012, i napriek tvrdeniam sťažovateľa a P. B., že tieto spisy sa spáchaním skutkov, t. j. povahovo, čiastočne týkajú trestného konania č. 5T 138/2011, a tiež s prihliadnutím na skutočnosť, že uvedený samosudca v tomto konkrétnom

súdnom konaní niekoľkokrát za sebou porušil niektoré podstatné ustanovenia Trestného poriadku a aj ustanovenie vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy, čo v konkrétnom prípade vôbec nedokazuje, že uvedený samosudca v uvedenom trestnom konaní je plne nestranný, t. j. že má nedostatok vnútorného psychického vzťahu ku prejednávanej veci, resp. že tento má subjektívny aspekt nestrannosti, ale práve naopak, čo v konkrétnom prípade celkom zjavne a tiež logicky dokazuje, že ohľadom uvedeného samosudcu z jeho procesných úkonov v uvedenom trestnom konaní nastali vážne pochybnosti o tom, že tento samosudca takýto vzťah k prejednávanej veci nemá, t. j. že tento trpí objektívnym aspektom nestrannosti, teda že tento samosudca v konkrétnom prípade nie je nezávislý, teda že v konečnom dôsledku s prihliadnutím na tieto skutočnosti možno len skonštatovať, že uvedené uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. 5 Tos 30/2012-212 zo dňa 5. 6. 2012 a jemu predchádzajúce uznesenie Okresného súdu Košice II č. 5T 138/2011 zo dňa 20. 4. 2012 o nevyklúčení uvedeného samosudcu z vykonávania úkonov uvedeného trestného konania je plne nezákonné, a teda že čo sa týka tohto aktu oboch súdov sa jedná o nezákonný zásah porušovateľov do subjektívnych práv sťažovateľa a aj P. B., a teda že orgán súdu činný v uvedenom trestnom konaní a tiež orgán súdu činný v konaní o námietke zaujatosti vznesenou sťažovateľom a P. B. na hlavnom pojednávaní dňa 20. 4. 2012, t. j. Okresný súd Košice II a Krajský súd v Košiciach, svojim postupom v uvedených súdnych konaniach, sťažovateľovi a aj P. B. porušili resp. im odopreli právo podľa Čl. 46 ods. 1, právo podľa Čl. 50 ods. 3 Ústavy SR a tiež právo na spravodlivé súdne konanie podľa Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Ústavný súd SR ukladá porušovateľom povinnosť zdržať sa ďalšieho nezákonného, v zmysle Trestného poriadku, porušovania práv sťažovateľa a aj P. B. a ukladá mu súčasne obnoviť stav pred zásahom, t. j. pred vydaním uznesenia Okresného súdu Košice II č. 5T 138/2011 zo dňa 20. 4. 2012 a uznesenia Krajského súdu v Košiciach č. 5 Tos 30/2012-212 zo dňa 5. 6. 2012, teda zrušiť cit. uznesenie Krajského súdu v Košiciach v plnom rozsahu ako nezákonné a vec vrátiť späť na nové rozhodnutie, ktorým bude cit. uznesenie Okresného súdu Košice II zrušené v plnom rozsahu ako nezákonné s tým, že zároveň samosudca JUDr. B. bude vylúčená z ďalšieho vykonávania úkonov uvedeného trestného konania.

3. Ústavný súd SR ukladá porušovateľom, aby vykonali opatrenia na to, aby v budúcnosti sa neopakovali prípady, aby bol porušovaný zákonný procesný postup v súdnom konaní takým spôsobom ako v tomto konkrétnom prípade s cieľom zmariť právo na obhajobu obvinených, resp. obžalovaných.

4. Ústavný súd SR priznáva náhradu trov vynaložených sťažovateľmi počas už tu uvedeného trestného konania a počas konania na Ústavnom súde SR o tejto sťažnosti v sume 100 EUR do rúk sťažovateľov do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu...
26. 7. 2012 mi bolo doručené uznesenie Ústavného súdu SR vedené pod sp. zn. IV. ÚS 339/2012-18 zo dňa 3. 7. 2012 o odmietnutí mojej sťažnosti, ktorým mi tunajší súd moju sťažnosť odmietol...»

Sťažovateľ ďalej uvádza: „... mám za to, že zo strany tunajšieho súdu, resp. skôr zo strany voči mne z nejakého dôvodu zaujatého sudcu tunajšieho súdu sa tu podľa mňa jednoznačne jedná o odmietnutie ochrany ústavnosti podľa Čl. 124 Ústavy SR, alebo skôr o odmietnutie spravodlivosti v tomto konkrétnom prípade a zároveň aj o porušenie môjho a aj P. B. základného práva na súdnu a inú právnu ochranu, resp. na spravodlivé súdne konanie podľa Čl. 46 ods. 1 a podľa Čl. 50 ods. 3 Ústavy SR a podľa Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zároveň sa jednoznačne jedná aj o akési písomné schválenie tunajším súdom porušenia môjho a P. B. práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa Čl. 46 ods. 1 a podľa Čl. 50 ods. 3 Ústavy SR a podľa Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd namietaných v mojej sťažnosti zo dňa 18. 6. 2012, resp. v jej doplnení zo dňa 25. 6. 2012.“

Na základe týchto skutočností sťažovateľ žiada, aby ústavný súd o jeho veci rozhodol týmto nálezom:

«1. Ústavný súd konštatuje, že uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. 5 Tos 30/2012-212 zo dňa 5. 6. 2012, z formálneho hľadiska, čo sa týka výkladu ustanovenia § 32 ods. 6 na jeho prípadnú aplikáciu k ustanoveniu § 32 ods. 1 Trestného poriadku o vylúčení sudcu, je síce akože opodstatnené, ale toto uznesenie, resp. jeho odôvodnenie nie založené na správnom právnom posúdení všetkých skutočností, teda najmä či trestné spisy vedené na Okresnej prokuratúre Košice II pod č. 1 Pv 380/2011

a č. 4 Pz 383/2011 vo veci vznesenia obvinenia voči P. Š. za prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona a vo veci vznesenia obvinenia voči M. Š. za prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o ktoré sťažovateľ spolu s P. B. žiadali prv na Krajskom riaditeľstve PZ v Košiciach, tiež na Okresnom riaditeľstve PZ v Košiciach a tiež na Obvodnom oddelení PZ Košice – sídlisko KVP v Košiciach s negatívnym výsledkom a až potom na Okresnom súde Košice II, aby tento v rámci svojich právomocí si vyžiadal tieto spisy na potreby prípravy obhajoby sťažovateľa a P. B. v súdnom konaní, sú skutočne „bez právnej relevancie“, tak ako to uviedol samosudca na hlavnom pojednávaní dňa 20. 4. 2012, i napriek tvrdeniam sťažovateľa a P. B., že tieto spisy sa spáchaním skutkov, t. j. povahovo, čiastočne týkajú trestného konania č. 5T 138/2011, a tiež s prihliadnutím na skutočnosť, že uvedený samosudca v tomto konkrétnom súdnom konaní niekoľkokrát za sebou porušil niektoré podstatné ustanovenia Trestného poriadku a aj ustanovenie vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy, čo v konkrétnom prípade vôbec nedokazuje, že uvedený samosudca v uvedenom trestnom konaní je plne nestranný, t. j. že má nedostatok vnútorného psychického vzťahu ku prejednávanej veci, resp. že tento má subjektívny aspekt nestrannosti, ale práve naopak, čo v konkrétnom prípade celkom zjavne a tiež logicky dokazuje, že ohľadom uvedeného samosudcu z jeho procesných úkonov v uvedenom trestnom konaní nastali vážne pochybnosti o tom, že tento samosudca takýto vzťah k prejednávanej veci nemá, t. j. že tento trpí objektívnym aspektom nestrannosti, teda že tento samosudca v konkrétnom prípade nie je nezávislý, teda že v konečnom dôsledku s prihliadnutím na tieto skutočnosti možno len skonštatovať, že uvedené uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. 5 Tos 30/2012-212 zo dňa 5. 6. 2012 a jemu predchádzajúce uznesenie Okresného súdu Košice II č. 5T 138/2011 zo dňa 20. 4. 2012 o nevyhlúčení uvedeného samosudcu z vykonávania úkonov uvedeného trestného konania je plne nezákonné, a teda že čo sa týka tohto aktu oboch súdov sa jedná o nezákonný zásah porušovateľov do subjektívnych práv sťažovateľa a aj P. B., a teda že orgán súdu činný v uvedenom trestnom konaní a tiež orgán súdu činný v konaní o námietke zaujatosti vznesenou sťažovateľom a P. B. na hlavnom pojednávaní dňa 20. 4. 2012, t. j. Okresný súd Košice II a Krajský súd v Košiciach, svojim postupom v uvedených súdnych konaniach, sťažovateľovi a aj P. B. porušili resp. im odopreli právo

podľa Čl. 46 ods. 1, právo podľa Čl. 50 ods. 3 Ústavy SR a tiež právo na spravodlivé súdne konanie podľa Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Ústavný súd ďalej konštatuje, že senát ústavného súdu, pri predbežnom prerokovaní Sťažnosti sťažovateľa a jej doplnenia podaných súdu dňa 18. 6. 2012 a 25. 6. 2012 odmietnutím sťažnosti podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zák. č. 38/1993 Z. z. uznesením sp. zn. IV. ÚS 339/2012-18 zo dňa 3. 7. 2012 sťažovateľovi porušil, resp. sťažovateľovi odoprel právo podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

3. Ústavný súd SR ukladá porušovateľom povinnosť zdržať sa ďalšieho nezákonného, v zmysle Trestného poriadku, porušovania práv sťažovateľa a aj P. B. a ukladá mu súčasne obnoviť stav pred zásahom, t. j. pred vydaním uznesenia Okresného súdu Košice II č. 5T 138/2011 zo dňa 20. 4. 2012 a uznesenia Krajského súdu v Košiciach č. 5 Tos 30/2012-212 zo dňa 5. 6. 2012, teda zrušiť cit. uznesenie Krajského súdu v Košiciach v plnom, rozsahu ako nezákonné a vec vrátiť späť na nové rozhodnutie, ktorým bude cit. uznesenie Okresného súdu Košice II zrušené v plnom rozsahu ako nezákonné s tým, že zároveň samosudca JUDr. B. bude vylúčená z ďalšieho vykonávania úkonov uvedeného trestného konania.

4. Ústavný súd SR ukladá porušovateľom, aby vykonali opatrenia na to, aby v budúcnosti sa neopakovali prípady, aby bol porušovaný zákonný procesný postup v súdnom konaní takým spôsobom ako v tomto konkrétnom prípade s cieľom zmariť právo na obhajobu obvinených, resp. obžalovaných.

5. Ústavný súd SR priznáva náhradu trov vynaložených sťažovateľom počas už tu uvedeného trestného konania, počas konania na Ústavnom súde SR o sťažnosti zo dňa 18. 6. 2012 a jej doplnenia zo dňa 25. 6. 2012, a počas konania na Ústavnom súde SR o tejto sťažnosti v sume 100 EUR do rúk sťažovateľa do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.»

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu a jemu predchádzajúcim postupom a uznesením okresného súdu a jemu predchádzajúcim postupom. Sťažovateľ tiež namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením ústavného súdu a jemu predchádzajúcim postupom.

Sťažovateľ namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu a jemu predchádzajúcim postupom a uznesením okresného súdu a jemu predchádzajúcim postupom už svojou sťažnosťou, ktorá bola doručená ústavnému súdu 18. júna 2012 a doplnená podaním doručeným ústavnému súdu 25. júna 2012. Uznesením ústavného súdu č. k. IV. ÚS 339/2012-18 z 3. júla 2012 (teda uznesením, ktoré sťažovateľ napadol touto sťažnosťou) bola sťažnosť sťažovateľa odmietnutá podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnená.

Podľa § 24 zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak

- a) sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené,
- b) ústavný súd v tej istej veci koná,
- c) navrhovateľ sa ním domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu.

Keďže sťažnosť smerujúca proti uzneseniu krajského súdu a jemu predchádzajúcemu postupu a uzneseniu okresného súdu a jemu predchádzajúcemu postupu sa týka veci, o ktorej už ústavný súd rozhodol, ústavný súd ju odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

Sťažnosť sťažovateľa smerujúcu proti uzneseniu ústavného súdu a jemu predchádzajúcemu postupu ústavný súd tiež odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú z dôvodu, že sťažovateľ sa ňou domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. októbra 2012